32000R1980

REGULAMENTUL (CE) NR. 1980/2000 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 17 iulie 2000
privind sistemul comunitar revizuit de acordare a etichetei ecologice

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei [1],

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social [2],

după consultarea Comitetului Regiunilor,

în conformitate cu procedura stabilită la articolul 251 din tratat [3],

întrucât:

(1) Regulamentul (CEE) nr. 880/92 al Consiliului din 23 martie 1992 privind sistemul de acordare a etichetei ecologice comunitare [4] are ca obiect stabilirea unui sistem comunitar facultativ de acordare a etichetei ecologice pentru promovarea produselor cu un impact minim asupra mediului pe parcursul întregului lor ciclu de viață și care oferă consumatorilor informații precise, exacte și stabilite pe bază științifică cu privire la impactul acestora asupra mediului.

(2) Articolul 18 din Regulamentul (CEE) nr. 880/92 prevede că, în termen de cinci ani de la intrarea în vigoare, Comisia trebuie să revizuiască sistemul ținând seama de experiența câștigată pe parcursul aplicării și să propună modificările necesare la regulament.

(3) Experiența câștigată în cursul aplicării regulamentului arată că există nevoia de modificare a sistemului în scopul obținerii unei eficiențe ridicate a acestuia pentru a îmbunătăți planificarea și pentru a raționaliza funcționarea.

(4) Obiectivele de bază pentru sistemul comunitar facultativ și selectiv de acordare a etichetei ecologice rămâne valabil; în special, un astfel de sistem de acordare trebuie să ajute consumatorii să aleagă produsele care pot determina reducerea impactului asupra mediului pe întreaga durată a ciclului de viață și trebuie să ofere informații privind caracteristicile de mediu ale produselor etichetate.

(5) Pentru ca sistemul de acordare a etichetei ecologice comunitare să fie acceptat de populație este necesar ca organizațiile non-guvernamentale pentru mediu și organizațiile consumatorilor să joace un rol important și să se implice în mod activ în dezvoltarea și stabilirea criteriilor pentru etichetele ecologice comunitare.

(6) Trebuie să se explice consumatorilor faptul că eticheta ecologică desemnează acele produse care pot determina reducerea impactului negativ asupra mediului, în comparație cu alte produse din același grup de produse, fără a aduce atingere dispozițiilor de reglementare aplicabile produselor la nivel comunitar sau național.

(7) Domeniul de aplicare a sistemului trebuie să includă produsele și factorii de mediu care prezintă interes atât pentru piața internă, cât și pentru mediu; în sensul prezentului regulament, produsele respective trebuie să includă și servicii.

(8) Abordarea procedurală și metodologică pentru stabilirea criteriilor de acordare a etichetei ecologice trebuie să fie actualizată în temeiul progresului științific și tehnic și a experienței dobândite în aceste domenii, pentru a se asigura compatibilitatea cu standardele recunoscute la nivel internațional, care sunt dezvoltate în acest domeniu.

(9) Principiile pentru stabilirea nivelului de selectivitate a etichetei ecologice trebuie să fie clarificate pentru a se facilita aplicarea coerentă și eficientă a sistemului.

(10) Eticheta ecologică trebuie să cuprindă informații simple, clare, exacte și stabilite pe bază științifică, privind aspectele ecologice importante care sunt luate în considerare la acordarea etichetei pentru a permite consumatorilor să aleagă în cunoștință de cauză.

---

(1) JO C 114, 12.4.1997, p. 9 și JO C 64, 6.3.1999, p. 14.
(2) JO C 296, 29.9.1997, p. 77.
(3) Avizul Parlamentului European din 13 mai 1998 (JO C 167, 1.6.1998, p. 118), confirmat în 6 mai 1999, Poziția comună a Consiliului din 11 noiembrie 1999 (JO C 25, 28.1.2000, p. 1) și Decizia Parlamentului European din 15 martie 2000 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial), Decizia Consiliului din 29 iunie 2000.
(4) JO L 99, 11.4.1992, p. 1.

(11) Trebuie să se facă eforturi pentru a se asigura, în diferitele etape de acordare a etichetei ecologice, utilizarea eficientă a resurselor și un nivel ridicat de protecție a mediului.

(12) Pe eticheta ecologică trebuie să se indice cât mai multe informații privind motivele pentru care s-a acordat eticheta pentru a ajuta consumatorul să înțeleagă semnificația acordării etichetei.

(13) Pe termen lung, sistemul de acordare a etichetei ecologice trebuie să se autofinanțeze în mare parte. Contribuțiile financiare din partea statelor membre nu trebuie să crească.

(14) În vederea asigurării aplicării eficiente și neutre a sistemului de acordare, este necesar să se atribuie unui organism adecvat, Comitetul pentru etichetare ecologică al Uniunii Europene (CEEUE), sarcina de a contribui la stabilirea și revizuirea criteriilor, precum și la evaluarea și verificarea cerințelor; CEEUE trebuie să fie compus din autoritățile competente desemnate deja de statele membre în temeiul articolului 9 din Regulamentul (CEE) nr. 880/92 și dintr-un forum consultativ care să asigure participarea echilibrată a tuturor părților interesate.

(15) Trebuie să se garanteze compatibilitatea și coordonarea sistemului de acordare a etichetei ecologice comunitare cu prioritățile politicii de mediu a Comunității și cu alte sisteme comunitare de etichetare sau de certificare a calității, cum ar fi cele stabilite de Directiva 92/75/CEE a Consiliului din 22 septembrie 1992 privind indicarea, prin etichetare și informații standard despre produs, a consumului de energie și de alte resurse la aparatele de uz casnic [1] și de Regulamentul (CEE) nr. 2092/91 al Consiliului din 24 iunie 1991 privind producția organică a produselor agricole și prezentarea acesteia pe produsele agricole și alimentare [2].

(16) Deoarece sistemele de acordare a etichetelor existente și cele nou-introduse în statele membre sunt în continuare aplicabile, trebuie să se ia măsuri în vederea garantării coordonării dintre eticheta ecologică comunitară și alte sisteme de acordare a etichetei ecologice din Comunitate pentru promovarea obiectivelor comune ale unui consum durabil.

(17) Trebuie să se garanteze transparența în aplicarea sistemului și să se asigure compatibilitatea cu standardele internaționale aplicabile în vederea facilitării accesului și participării la sistemul respectiv al producătorilor și exportatorilor din țările terțe.

(18) Măsurile necesare pentru aplicarea prezentului regulament trebuie să se adopte în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor de exercitare a competențelor de punere în aplicare conferite Comisiei [3].

(19) Regulamentul (CEE) nr. 880/92 se înlocuiește cu prezentul regulament pentru a se introduce, în modul cel mai eficient, dispozițiile revizuite necesare din motivele menționate anterior, în timp ce dispozițiile tranzitorii asigură continuitatea și tranziția ușoară între cele două regulamente,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiective și principii

(1) Obiectivul sistemului comunitar de acordare a etichetei ecologice (denumit în continuare „sistemul") este de a promova produsele care pot determina reducerea impactului negativ asupra mediului, în comparație cu alte produse din același grup de produse, contribuind astfel la utilizarea eficientă a resurselor și la un nivel ridicat de protecție a mediului. Acest obiectiv se realizează oferindu-se consumatorilor îndrumare și informații corecte, exacte și stabilite pe bază științifică înscrise pe produsele respective.

În sensul prezentului regulament:

— termenul „produs" reprezintă atât bunuri, cât și servicii;

— termenul „consumator" reprezintă cumpărătorii profesionali.

(2) Impactul asupra mediului se identifică pe baza examinării interacțiunii produselor cu mediul, inclusiv utilizarea energiei și a resurselor naturale, pe parcursul duratei de viață a produsului.

(3) Participarea la sistem se face fără a aduce atingere cerințelor de mediu, altor cerințe de reglementare ale Comunității sau dreptului intern aplicabile în diferite faze ale duratei de viață a bunurilor sau serviciilor, după caz.

(4) La aplicarea sistemului trebuie să se respecte prevederile tratatelor, inclusiv principiul de prevenire, cu instrumentele adoptate în conformitate cu acestea și cu politica de mediu a Comunității, așa cum se precizează în programul comunitar de politici și acțiune în domeniul mediului și al dezvoltării durabile (al cincilea program de acțiune) stabilit prin Rezoluția din 1 februarie 1993 [4] și să fie coordonată cu alte modalități de etichetare sau certificare a calității, precum și cu alte sisteme, cum ar fi, în special, Sistemul comunitar de etichetare energetică, stabilit prin Directiva 92/75/CEE și Sistemul pentru agricultura organică stabilit prin Regulamentul (CEE) nr. 2092/91.

[1] JO L 297, 13.10.1992, p. 16.
[2] JO L 198, 22.7.1991, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1804/1999 (JO L 222, 24.8.1999, p. 1).
[3] JO L 184, 17.7.1999, p. 23.
[4] JO C 138, 17.5.1993, p. 1.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Eticheta ecologică comunitară poate fi acordată produselor disponibile în Comunitate care respectă cerințele esențiale de mediu menționate la articolul 3 și criteriile pentru eticheta ecologică menționate la articolul 4. Criteriile pentru eticheta ecologică se stabilesc pe grup de produse.

Grupul de produse este reprezentat de bunurile sau serviciile care se folosesc în scopuri similare și care sunt echivalente în ceea ce privește utilizarea și perceperea lor de către consumatori.

(2) Pentru a putea fi inclus în sistem, un grup de produse trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

(a) să reprezinte un volum de vânzări și de schimburi comerciale semnificativ pe piața internă;

(b) să aibă, în una sau în mai multe faze ale duratei de viață, un impact important asupra mediului la scară globală sau regională și/sau un impact de ordin general;

(c) să reprezinte un potențial semnificativ de îmbunătățire a mediului prin alegerea efectuată de cumpărător, precum și un stimulent pentru producători sau prestatorii de servicii, care vor beneficia de avantaje în ceea ce privește concurența prin oferta de produse care să respecte condițiile de acordare a etichetei ecologice;

(d) o parte importantă din volumul de vânzări să fie orientată spre consumul sau utilizarea finală.

(3) Un grup de produse poate fi subîmpărțit în subgrupe, prezentând adaptarea corespunzătoare a criteriilor de acordare a etichetei ecologice, atunci când caracteristicile produselor necesită acest lucru, precum și în vederea asigurării potențialului optim al etichetei ecologice de îmbunătățire a mediului.

De asemenea, se aplică și criteriile de acordare a etichetei ecologice privind diferite subgrupe ale unui singur grup de produse, figurând în același document de criterii, publicat în conformitate cu articolul 6 alineatul (5).

(4) Eticheta ecologică nu poate fi acordată substanțelor sau preparatelor clasate drept foarte toxice, toxice, dăunătoare mediului, cancerigene, toxice pentru reproducere sau mutagene în conformitate cu Directiva 67/548/CEE a Consiliului [1] sau cu Directiva 1999/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului [2] sau bunurilor fabricate prin procedee care pot fi foarte dăunătoare pentru om sau pentru mediu ori care pot dăuna consumatorului în condiții normale de utilizare. [3]

(5) Prezentul regulament nu se aplică produselor alimentare, băuturilor, produselor farmaceutice sau aparaturii medicale, astfel cum sunt definite de Directiva 93/42/CEE a Consiliului, aparatură care se folosește numai în scopuri profesionale sau este prescrisă sau controlată de către personal medical calificat.

Articolul 3

Cerințele de mediu

(1) Eticheta ecologică poate fi acordată numai produselor cu caracteristici care le permit să contribuie semnificativ la îmbunătățirea aspectelor importante de mediu, aspecte legate de obiectivele și principiile stabilite la articolul 1. Aceste aspecte de mediu se identifică în funcție de grila orientativă de evaluare din anexa I și trebuie să îndeplinească cerințele metodologice prevăzute în anexa II.

(2) Se aplică următoarele prevederi:

(a) pentru a evalua îmbunătățirile comparative se ia în considerare balanța ecologică netă a beneficiilor și obstacolelor de mediu, inclusiv aspectele de sănătate și securitate, asociate cu adaptările efectuate în diferitele faze ale duratei de viață a produselor respective. De asemenea, la evaluare trebuie să se țină seama de posibilele avantaje privind mediul determinate de utilizarea produselor respective;

(b) aspectele importante de mediu se determină prin identificarea categoriilor de impact asupra mediului la care produsul examinat are o contribuție semnificativă pe parcursul întregii durate de viață și, dintre aceste aspecte, se determină cele pentru care există un potențial de îmbunătățire semnificativ;

(c) faza de pre-producție din durata de viață a bunurilor include extracția sau producția și prelucrarea materiilor prime și producția de energie. Aceste aspecte trebuie luate în considerare în măsura în care este posibil din punct de vedere tehnic.

Articolul 4

Criteriile pentru eticheta ecologică și cerințe de evaluare și de verificare

(1) Criteriile specifice pentru eticheta ecologică se stabilesc pe grup de produse. Criteriile respective definesc cerințele pentru fiecare aspect important de mediu menționat la articolul 3 pe care un produs trebuie să le îndeplinească pentru a putea primi eticheta ecologică, inclusiv cerințele privind aptitudinea produsului de a răspunde nevoilor consumatorului.

(2) Criteriile trebuie să asigure o bază de selectivitate conform următoarelor principii:

(a) prospectarea pătrunderii pe piață a unui produs în Comunitate, pe parcursul perioadei de valabilitate a criteriilor, trebuie să permită îmbunătățirea mediului, rezultând din alegerea făcută de consumator;

(b) la selectarea criteriilor trebuie să se ia în considerare fezabilitatea tehnică și economică a adaptărilor necesare în vederea respectării criteriilor într-o perioadă de timp rezonabilă;

---

[1] JO 196, 16.8.1967, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 1999/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 199, 30.7.1999, p. 57).

[2] JO L 200, 30.7.1999, p. 1.

[3] JO L 169, 12.7.1993, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 98/79/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 331, 7.12.1998, p. 1).

(c) selectivitatea criteriilor se determină în vederea atingerii unui potențial maxim de îmbunătățire a mediului.

(3) Cerințele pentru evaluarea respectării de către anumite produse a criteriilor pentru eticheta ecologică și pentru verificarea condițiilor de utilizare a etichetei ecologice menționate la articolul 9 alineatul (1) se stabilesc pe grup de produse, împreună cu criteriile de acordare a etichetei ecologice.

(4) Perioada de valabilitate a criteriilor, precum și cerințele de evaluare și de verificare sunt precizate în cadrul fiecărui set de criterii pentru eticheta ecologică pentru fiecare grup de produse.

Revizuirea criteriilor pentru eticheta ecologică și a cerințelor de evaluare și de verificare privind criteriile respective trebuie să se efectueze în timp util, înainte de sfârșitul perioadei de valabilitate a criteriilor specificate pentru fiecare grup de produse și trebuie să se finalizeze cu o propunere de prelungire, de retragere sau de revizuire.

Articolul 5

Planul de lucru

În conformitate cu obiectivele și principiile stabilite la articolul 1, planul de lucru comunitar pentru eticheta ecologică se stabilește de către Comisie, în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, după consultarea în prealabil a Comitetului pentru etichetare ecologică al Uniunii Europene (denumit în continuare CEEUE), prevăzut la articolul 13, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17. Planul de lucru trebuie să cuprindă o strategie pentru dezvoltarea sistemului, care va stabili pentru următorii trei ani:

— obiectivele pentru îmbunătățirea mediului și pătrunderea pe piață pe care o urmărește sistemul;

— o listă deschisă a grupelor de produse care sunt considerate a fi priorități în acțiunile comunitare;

— planuri de coordonare și cooperare între sistem și alte sisteme de acordare a etichetei ecologice din statele membre.

Planul de lucru trebuie să țină seama în special de dezvoltarea acțiunilor comune menite să promoveze produsele care au primit eticheta ecologică și să creeze un mecanism pentru schimbul de informații privind grupele de produse existente și viitoare, la nivel național și al Uniunii Europene.

De asemenea, planul de lucru trebuie să prevadă măsuri pentru punerea în aplicare a strategiei și trebuie să cuprindă finanțarea propusă pentru sistem.

Planul de lucru precizează și serviciile la care nu se aplică sistemul, luând în considerare Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului care permite participarea voluntară a organizațiilor la sistemul comunitar de management și audit ecologic (EMAS).

Planul de lucru este revizuit periodic. Prima revizuire a planului de lucru cuprinde un raport privind punerea în aplicare a planurilor de coordonare și cooperare între sistemul comunitar și sistemele naționale de etichetare ecologică.

Articolul 6

Procedurile de stabilire a criteriilor pentru eticheta ecologică

(1) Condițiile de acordare a etichetei ecologice se definesc în funcție de grupul de produse.

Criteriile ecologice specifice fiecărui grup de produse și perioadele de valabilitate aferente se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17, în urma consultării CEEUE.

(2) Comisia începe procedura din proprie inițiativă sau la cererea CEEUE. Aceasta acordă un mandat acestui comitet pentru a dezvolta și revizui periodic criteriile pentru eticheta ecologică, precum și cerințele de evaluare și verificare privind criteriile respective, aplicabile grupelor de produse din domeniul de aplicare a prezentului regulament. În mandat se stabilește un termen-limită pentru finalizarea activității.

La elaborarea mandatului, Comisia trebuie să țină seama de:

— planul de lucru prevăzut la articolul 5;

— normele metodologice prevăzute în anexa II.

(3) CEEUE elaborează, pe baza mandatului, un proiect de criterii pentru eticheta ecologică privind grupul de produse și cerințele de evaluare și de verificare aferente, conform dispozițiilor articolul 4 și anexei IV, luând în considerare rezultatele studiilor de fezabilitate și de piață, precizările privind durata de viață și analiza privind îmbunătățirea menționată la anexa II.

(4) Comisia este informată cu privire la proiectul de criterii menționate la alineatul (3) și hotărăște dacă mandatul:

— a fost îndeplinit și dacă proiectul de criterii poate fi înaintat Comitetului de reglementare în conformitate cu articolul 17 sau

— nu a fost îndeplinit și, în acest caz, CEEUE continuă să lucreze la proiectul de criterii.

(5) Comisia publică criteriile pentru eticheta ecologică, precum și versiunile actualizate, în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* (seria L).

Articolul 7

Acordarea etichetei ecologice

(1) Cererile pentru eticheta ecologică pot fi înaintate de către producători, importatori, prestatori de servicii, comercianți și detailiști. Ultimele două categorii pot înainta cererile numai pentru produsele comercializate sub numele propriei mărci.

(2) Cererea poate avea ca obiect un produs comercializat sub unul sau mai multe nume de marcă. Nu este necesară o cerere nouă în cazul modificării unor caracteristici ale produsului care nu afectează respectarea criteriilor. Cu toate acestea, autoritățile competente sunt informate cu privire la modificările importante.

(3) Cererea este prezentată unei autorități competente în conformitate cu următoarele dispoziții:

(a) în cazul în care produsul provine dintr-un singur stat membru, cererea este prezentată autorității competente din statul membru respectiv;

(b) în cazul în care un produs provine, sub aceeași formă, din mai multe state membre, cererea poate fi prezentată autorității competente din unul dintre statele membre respective. În astfel de cazuri, autoritatea competentă respectivă consultă autoritățile competente din celelalte state membre la evaluarea cererii;

(c) în cazul în care un produs provine din afara Comunității, cererea poate fi prezentată autorității competente din oricare stat membru în care produsul a fost sau urmează să fie comercializat.

(4) Autoritatea competentă care primește cererea decide acordarea etichetei după ce:

(a) verifică dacă produsul respectă criteriile publicate la articolul 6 alineatul (5);

(b) verifică dacă cererea este în conformitate cu cerințele de evaluare și de verificare și

(c) consultă autoritățile competente, după caz, în temeiul alineatului (3).

(5) În cazul în care criteriile de acordare a etichetei ecologice impun anumite condiții instalațiilor de producție, aceste condiții trebuie să fie îndeplinite de către toate instalațiile în care este fabricat produsul.

(6) Autoritățile competente recunosc testele și verificările efectuate de către organismele agreate pe baza standardelor seriei EN 45000 sau a standardelor internaționale echivalente. Autoritățile competente colaborează pentru a asigura o punere în aplicare eficientă și coerentă a procedurilor de evaluare și verificare.

Articolul 8

Eticheta ecologică

Forma etichetei ecologice este conformă dispozițiilor din anexa III. Precizările privind informațiile de mediu pentru fiecare grup de produse și cele privind prezentarea informațiilor respective pe eticheta ecologică sunt incluse în criteriile stabilite la articolul 6. În fiecare caz, informațiile sunt clare și inteligibile.

Comisia consultă asociațiile naționale de consumatori reprezentate în comitetul pentru consumatori constituit prin Decizia 95/260/CE a Comisiei [1], înainte de 25 septembrie 2005, pentru a evalua gradul de eficiență cu care eticheta ecologică și informațiile suplimentare răspund nevoilor de informare ale consumatorilor. Pe baza acestei evaluări, Comisia introduce modificările corespunzătoare cu privire la informațiile care urmează să fie incluse în eticheta ecologică, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17.

Articolul 9

Condiții de utilizare

(1) Autoritatea competentă încheie un contract cu solicitantul pentru eticheta ecologică privind condițiile de utilizare a etichetei. Aceste condiții cuprind dispozițiile privind retragerea autorizării de utilizare a etichetei. În cazul revizuirii criteriilor etichetei ecologice aplicabile unui anumit produs, autorizația este reexaminată și contractul revizuit sau reziliat, după caz. Contractul trebuie să prevadă faptul că participarea la sistem se face fără a aduce atingere normelor de mediu sau altor norme de reglementare comunitare sau dreptului intern aplicabil în diferitele faze ale duratei de viață a bunurilor sau, după caz, a serviciilor.

În vederea facilitării acestor demersuri se adoptă un contract standard în conformitate cu procedura stabilită la articolul 17.

(2) Eticheta ecologică nu poate fi folosită și nu se pot face trimiteri la eticheta ecologică în cazul publicității înainte de acordarea etichetei, iar după acordarea etichetei, aceste acțiuni pot avea loc numai pentru produsul care a primit eticheta.

Se interzice publicitatea falsă sau înșelătoare sau utilizarea oricărei etichete sau logo care pot fi confundate cu eticheta ecologică comunitară prevăzută de prezentul regulament.

Articolul 10

Promovarea etichetei ecologice

Statele membre și Comisia, în cooperare cu membrii CEEUE, promovează utilizarea etichetei ecologice comunitare prin acțiuni de sensibilizare a opiniei publice și prin campanii de informare a consumatorilor, producătorilor, comercianților, detaliștilor și a publicului, sprijinind astfel dezvoltarea sistemului.

Pentru a încuraja utilizarea produselor purtând eticheta ecologică, Comisia și celelalte instituții ale Comunității, precum și alte autorități publice la nivel național, fără a aduce atingere dreptului comunitar, trebuie să dea un exemplu precizând cerințele proprii referitoare la produsele respective.

Articolul 11

Alte sisteme de acordare a etichetei ecologice din statele membre

Comisia și statele membre iau măsurile necesare de coordonare între sistemul comunitar și sistemele naționale din statele membre, în special la selectarea grupelor de produse, precum și la dezvoltarea și revizuirea criteriilor la nivel comunitar și național. În acest sens, măsurile de cooperare și coordonare se stabilesc conform procedurii prevăzute la articolul 17, inclusiv, între altele, măsurile preconizate în planul de lucru elaborat în conformitate cu articolul 5.

[1] JO L 162, 13.7.1995, p. 37.

În cazul în care un produs poartă atât eticheta ecologică comunitară, cât și eticheta națională, aceste două etichete figurează pe produs una lângă cealaltă.

În acest sens, sistemele de acordare a etichetei ecologice din statele membre, existente și nou introduse, continuă să existe alături de sistem.

Articolul 12

Costuri și taxe

Fiecare cerere pentru acordarea unei etichete ecologice este supusă plății unei taxe de evaluare a dosarului cererii respective.

Pentru utilizarea etichetei ecologice solicitantul trebuie să plătească o taxă anuală.

Nivelul taxelor de cerere și al taxelor anuale se stabilește în conformitate cu anexa V și în temeiul procedurii prevăzute la articolul 17.

Articolul 13

Comitetul pentru etichetare ecologică al Uniunii Europene

Comisia instituie un Comitet pentru etichetare ecologică al Uniunii Europene (CEEUE), constituit din autoritățile competente menționate la articolul 14 și din forumul consultativ menționat la articolul 15. CEEUE contribuie în special la stabilirea și revizuirea criteriilor pentru eticheta ecologică, precum și a cerințelor de evaluare și de verificare în conformitate cu articolul 6.

Regulamentul de procedură al comitetului respectiv este stabilit de Comisie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17 și luându-se în considerare principiile procedurale prevăzute la anexa IV.

Articolul 14

Autoritățile competente

(1) Fiecare stat membru se asigură că autoritatea sau autoritățile (denumite în continuare autoritatea competentă sau autoritățile competente) răspunzătoare de realizarea sarcinilor prevăzute de prezentul regulament este/sunt desemnate și funcționale. În cazul în care se desemnează mai multe autorități competente, statul membru stabilește competențele autorităților respective, precum și cerințele de coordonare aplicabile acestora.

(2) Statele membre se asigură că:

(a) reprezentarea autorităților competente garantează independența și neutralitatea acestora;

(b) regulamentul de procedură al autorităților competente asigură implicarea activă a tuturor părților interesate și nivelul de transparență adecvat la nivel național;

(c) autoritățile competente aplică, în mod corect, dispozițiile prezentului regulament.

Articolul 15

Forumul consultativ

Comisia se asigură că, în desfășurarea activităților sale, CEEUE garantează, pentru fiecare grup de produse, o participare echilibrată a tuturor părților interesate de grupul de produse respectiv, cum ar fi reprezentanți ai industriei și prestatori de servicii, inclusiv IMM-uri, corporații și organizații ale acestora, sindicate, comercianți, detailiști, importatori, grupuri de protecție a mediului și organizații ale consumatorilor. Toate părțile se întâlnesc în cadrul forumului consultativ. Regulamentul de procedură al forumului este stabilit de Comisie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17.

Articolul 16

Adaptarea la progresul tehnic

Anexele la prezentul regulament pot fi adaptate la progresul tehnic, determinat în special de activitățile internaționale de standardizare relevante, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17.

Articolul 17

Procedura Comitetului

(1) Comisia este sprijinită de un comitet.

(2) În cazul în care se fac trimiteri la prezentul articol, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Comitetul adoptă propriul regulament de procedură.

Articolul 18

Încălcarea dispozițiilor

Statele membre iau măsurile legislative și administrative corespunzătoare în cazul în care nu se respectă dispozițiile prezentului regulament și comunică măsurile respective Comisiei.

Articolul 19

Dispoziții tranzitorii

Regulamentul (CEE) nr. 880/92 se abrogă. Cu toate acestea, acesta continuă să se aplice pentru contractele încheiate în temeiul articolului 12 alineatul (1). Deciziile adoptate în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 880/92 rămân în vigoare până la revizuirea sau expirarea lor.

Articolul 20

Revizuirea

Comisia revizuiește sistemul din perspectiva experienței dobândite în urma aplicării acestuia, până la data de 24 septembrie 2005.

Comisia face propuneri de modificare a prezentului regulament.

Articolul 21

Dispoziții finale

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 17 iulie 2000.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președintele	*Președintele*
N. FONTAINE	J. GLAVANY

ANEXA I

GRILĂ DE EVALUARE ORIENTATIVĂ

Durata de viaţă a produselor

Aspecte de mediu	Bunuri					Servicii		
	Faza de preproducţie/ materii prime	Producţie	Distribuţie (inclusiv ambalare)	Utilizare	Refolosire/ reciclare/ eliminare	Achiziţionare de bunuri pentru realizarea serviciilor	Realizarea serviciilor	Managementul deşeurilor
Calitatea aerului								
Calitatea apei								
Protecţia solului								
Reducerea cantităţii de deşeuri								
Economisirea energiei								
resurselor naturale								
Prevenirea procesului de încălzire globală								
Protejarea stratului de ozon								
Siguranţa mediului								
Zgomot								
Biodiversitate								

ANEXA II

NORME METODOLOGICE PENTRU STABILIREA CRITERIILOR PENTRU ETICHETA ECOLOGICĂ

Introducere

Procesul de identificare și selectare a aspectelor de mediu importante, precum și stabilirea criteriilor pentru eticheta ecologică cuprind următoarele etape:

— studiu de fezabilitate și de piață;

— aspecte legate de durata de viață;

— analiza îmbunătățirii;

— propuneri de criterii.

Studiu de fezabilitate și de piață

Studiul de fezabilitate și de piață ia în considerare diferitele tipuri de grupe de produse în cauză care se găsesc pe piața Comunității, cantitățile produse sau furnizate, importate și vândute și structura pieței din statele membre. De asemenea, se ia în considerare comerțul intern și extern.

Se evaluează, de asemenea, percepția consumatorilor, diferențele funcționale între tipurile de produse și necesitatea definirii subgrupelor.

Aspecte legate de durata de viață (EDV)

Aspectele de mediu importante pentru care trebuie să se elaboreze criterii se definesc cu ajutorul duratei de viață, în conformitate cu metodele și standardele internaționale recunoscute. După caz, se iau în considerare principiile prevăzute de standardele EN ISO 14040 și ISO 14024.

Analiza îmbunătățirii

Considerațiile privind îmbunătățirea iau în considerare în special următoarele aspecte:

— potențialul teoretic de îmbunătățire a mediului corelat cu posibilele schimbări care intervin în structura pieței. Această analiză se bazează pe evaluarea îmbunătățirii cu ajutorul aspectelor legate de durata de viață;

— fezabilitatea tehnică, industrială și economică, precum și modificările pieței;

— atitudinea, percepția și preferințele consumatorilor, care pot influența eficiența etichetei ecologice.

Propuneri de criterii

Propunerile finale de criterii ecologice vor lua în considerare aspectele de mediu relevante privind grupul de produse.

ANEXA III

DESCRIEREA ETICHETEI ECOLOGICE

Forma etichetei ecologice

Eticheta ecologică se acordă produselor care respectă criteriile privind toate aspectele de mediu importante. Aceasta va cuprinde informații pentru consumatori în conformitate cu articolul 8 și cu schema următoare.

Eticheta este alcătuită din două părți: cadrele 1 și 2, după cum urmează:

ETICHETA ECOLOGICĂ A UNIUNII EUROPENE Acordată bunurilor sau serviciilor care îndeplinesc cerințele ecologice din sistemul de acordare a etichetei ecologice comunitare *Autorizație nr.:*	* * *
Cadrul 1	Cadrul 2

Cadrul 2 conține informații privind motivele de acordare a etichetei ecologice. Aceste informații trebuie să urmărească cel puțin unul și cel mult trei tipuri de impact asupra mediului. Informațiile sunt prezentate sub forma unui scurt text descriptiv.

Exemplu:

*	poluare redusă a aerului
*	consum redus de energie
*	toxicitate redusă

Cadrele 1 și 2 se folosesc împreună atunci când este posibil, dar dacă spațiul este limitat, în cazul bunurilor de dimensiuni mici, rubrica 2 poate fi omisă în anumite cazuri, cu condiția ca eticheta completă să fie folosită în alte situații privind același bun. De exemplu, pe produs ca atare se poate folosi numai cadrul 1, dacă eticheta completă este prezentă pe ambalaj, broșuri informative sau alte materiale de la punctele de vânzare.

ANEXA IV

PRINCIPII PROCEDURALE PENTRU STABILIREA CRITERIILOR DE ACORDARE A ETICHETEI ECOLOGICE

La elaborarea criteriilor de acordare a etichetei ecologice și a cerințelor de evaluare și de verificare privind criteriile respective se aplică următoarele principii:

1. **Participarea părților interesate**

   (a) În vederea elaborării criteriilor etichetei ecologice pentru fiecare grup de produse se constituie în cadrul CEEUE un grup de lucru *ad-hoc* specific alcătuit din părțile interesate menționate la articolul 15 și din autoritățile competente menționate la articolul 14.

   (b) Părțile interesate participă la procesul de identificare și selectare a aspectelor de mediu importante, în special în următoarele etape:

      (i) studiul de fezabilitate și de piață;

      (ii) aspecte legate de durata de viață;

      (iii) analiza îmbunătățirii;

      (iv) propuneri de criterii.

   Se depun toate eforturile necesare în vederea realizării unui consens pe parcursul acestei proceduri, urmărindu-se atingerea unor niveluri cât mai ridicate de protecție a mediului.

   Înainte de întâlnirea grupului de lucru *ad-hoc*, se redactează și se distribuie participanților, în timp util, un document de lucru cuprinzând pe scurt principalele concluzii din fiecare fază.

2. **Consultare deschisă și transparență**

   (a) Se redactează și se publică un raport final cu principalele rezultate. Documentele interimare conținând rezultatele diferitelor faze de lucru sunt puse la dispoziția persoanelor interesate, iar observațiile privind aceste documente se iau în considerare.

   (b) Se organizează o consultare deschisă privind conținutul raportului. Este prevăzută o perioadă de cel puțin 60 de zile pentru trimiterea observațiilor privind proiectul de criterii înainte de comunicarea lui la Comitet, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 17. Se iau în considerare toate observațiile primite. La cerere, se pot oferi informații privind răspunsul dat în urma observațiilor.

   (c) Raportul cuprinde o dare de seamă de sinteză și anexe cu calculele detaliate de inventar.

3. **Confidențialitate**

   Se asigură protecția informațiilor confidențiale furnizate de persoane, organizații publice, companii private, grupuri de interese, părți interesate sau alte surse.

ANEXA V

TAXE

1. **Taxe de cerere**

Cererile pentru acordarea etichetei ecologice sunt supuse plății unei taxe pentru costurile legate de evaluarea dosarului. Se stabilește o taxă minimă și o taxă maximă.

În cazul IMM-urilor ([1]), al producătorilor și al prestatorilor de servicii din țările în curs de dezvoltare, taxa de cerere beneficiază de o reducere de cel puțin 25 %.

2. **Taxe anuale**

Fiecare solicitant care a primit eticheta ecologică va plăti autorității competente care a acordat eticheta o taxă anuală pentru utilizarea acesteia.

Perioada acoperită de taxă începe la data acordării etichetei ecologice solicitantului.

Taxa anuală se calculează în funcție de volumul anual de vânzări pe teritoriul Comunității realizat de produsul purtând eticheta ecologică. Se stabilește o taxă minimă și o taxă maximă.

În cazul IMM-urilor ([1]), al producătorilor și al prestatorilor de servicii din țările în curs de dezvoltare, taxa anuală beneficiază de o reducere de cel puțin 25 %.

Solicitanții care au primit deja certificări în temeiul EMAS sau ISO 14001 pot primi reduceri suplimentare ale taxei anuale.

După caz, se port acorda și alte reduceri de taxe, în temeiul articolului 17.

3. **Costuri pentru testare și verificare**

Taxa de cerere și taxa anuală nu includ costuri pentru testare sau verificare necesare pentru produsele care fac obiectul cererii. Solicitanții plătesc costurile aferente testărilor și verificărilor.

La elaborarea cerințelor de evaluare și verificare trebuie să se respecte obiectivul de menținere a costurilor la o valoare minimă strictă. Acest lucru este foarte important pentru a facilita participarea IMM-urilor la sistemul comunitar de acordare a etichetei ecologice, contribuind astfel la o mai bună difuzare a sistemului.

([1]) IMM-urile definite în Recomandarea 96/280/CE a Comisiei (JO L 107, 30.4.1996, p. 4).